मासी जिगाय। तस्यां देवाअधिसंवसन्तः। उत्तमेना-
कइह मादयन्तां। पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः।
पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना। आप्याययन्ती दुरितानि
विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञं॥ १२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पात्र्यश्वेतो जुष-
न्तां चेतो मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञं॥ अनु० १॥

द्वितीयोऽनुवाकः।

चृध्यास्म हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं
नो अस्तु। अनूराधान् हविषा वर्द्धयन्तः। शतं जीवेम
शरदः सवीराः। चित्रं नक्षत्रमुदगात् पुरस्तात्। अनू-
राधास इति यद्वदन्ति। तन्मित्रमेति पथिभिर्देवया-
नैः। हिरण्मयैर्विततैरन्तरिक्षे। इन्द्रो ज्येष्ठामनुनक्ष-
त्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्रतूर्ये ततार॥ १॥

तस्मिन् वयममृतं दुहानाः। क्षुधन्तरेम दुरितिन्दु-
रिष्टिं। पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सह-
मानाय मीढुषे। इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना। उरुं क्ष-
णोतु यजमानाय लोकं। मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय।
पराचेतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः स-
मक्तं। अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यं॥ २॥